

[Helge Larsen.]

fastholdt en stram finanspolitik og har begrænset stigningen i indkomsterne. Det er just det samvirke mellem bestemmende faktorer, der betyder en del af den økonomiske samordning.

Det spørgsmål, vi står over for i dag ved denne afstemning, er da for mig at se det ganske enkle: skal vi tilstræbe forbrugsudvidelser, eller skal vi tilstræbe nedgang i renten og dermed lettelse i erhvervslivets omkostninger og i huslejen i nybyggeriet? For det radikale venstre er der overhovedet ikke tvivl om, at det er rentellettelse, vi bør tilstræbe. Folketinget fastsætter ikke diskontoen og skal efter mit partis opfattelse heller ikke gøre det, det gør nationalbanken, men folketinget øver sin væsentlige indflydelse på nationalbankens muligheder for at sænke renten. Hvis folketinget i utide slækker finanspolitikken, som det desværre er sket så mange gange i efterkrigstiden, så skubber vi mulighederne for rentellettelse ud i det uvisse, og så slår vi samordningstanken i stykker.

Ingen af delene ønsker det radikale venstre at være med til, og derfor anbefaler jeg at stemme imod det af det ærede medlem hr. Aksel Larsen stillede ændringsforslag, og samtidig anbefaler jeg at stemme for de to ændringsforslag, der er stillet af den højtærede finansminister.

Aksel Larsen: Hvad angår de to ændringsforslag, der er stillet af den højtærede finansminister, så har jeg kun det at sige, at det forekommer mig at være temmelig ligegyldigt, om man stemmer for dem eller undlader at stemme, eller om de overhovedet sættes til formel afstemning.

Jeg går ud fra, at efter udvalgmødet i dag vil der komme yderligere ændringsforslag eller ændringer til ændringsforslag. Jeg skulle tage meget fejl, om man ikke bliver nødt til at tage hensyn til de henvendelser, der er kommet fra sognerådsforeningerne. I øvrigt viser de to ændringsforslag, som man foreløbig er nået frem til, at dette lovforslag er meget lidt gennemtænkt, og at det er kommet meget pludseligt fra regeringens side. Vi har fået at vide, at det skyldes, at indtil den 1. oktober var man overhovedet ikke klar over, at der var nogen, der ville have vanskelig-

heder ved at betale den bundne opsparing. Så kom der en hel bunke ansøgninger om at få en afdragsordning. Jeg kan ikke forstå, hvordan den bunke ansøgninger er kommet, eftersom jeg ikke kan finde noget i loven, der gør noget sådant tilladeligt, men de skal altså være kommet. Så får man travlt med at komme med ændringsforslag til den oprindelige lov, der siger, at nu skal der betales i 6 rater i stedet for som vedtaget i 2. Og så viser det sig, at det er så lidt gennemtænkt, at da vi fik udvalgmøde, som regeringen ikke var begejstret for, viste det sig simpelt hen praktisk ugørligt at administrere loven i den affattelse, den havde. Man måtte foretage forandringer og give yderligere lempelse med hensyn til fristerne.

Jeg er overbevist om, at et nyt udvalgmøde mellem anden og tredje behandling vil bevirke, at der igen kommer ændringsforslag. Vi må jo afvente denne behandling, og vi må se på de ændringsforslag; men det behøver vi ikke for at tage stilling til det ændringsforslag, som jeg har stillet, for det forekommer mig at være ualmindelig let forståeligt. Jeg har da også indtryk af, at de hidtidige ordførere har forstået det. Det går ud på, at loven om bunden opsparing skal ophæves.

Jeg skal gerne gentage motiveringen for det, selv om jeg synes, jeg har fremført det tilstrækkelig tydeligt ved tidligere lejligheder.

Det er ikke rigtigt, hvad man også har forsøgt at udtrykke i denne debat — sidst blev det sagt af det ærede medlem hr. Helge Larsen — at hvis man undlader at fastholde loven om den bundne opsparing, så vil der ikke ske den nødvendige begrænsning i befolkningens forbrug. Denne begrænsning er sket, og fastholder man loven om den bundne opsparing, vil der ske en yderligere begrænsning, hvilket naturligvis må have sine følger. Jeg er ikke i tvivl om, at den ret betydelige begrænsning i befolkningens købekraft, som indbetalingen af den bundne opsparings beløb vil forårsage, uanset om denne indbetaling skal ske i 2 eller 6 rater, vil medføre et fald i beskæftigelsesgraden, og det er den alvorligste grund til, at jeg har stillet ændringsforlaget.

Jeg har nok hørt det ærede medlem hr.